

Οδηγίες προς γοήστες κινητής τηλεφωνίας

Καμμία από τις παρακάτω

νουθεσίες δεν χρειάζεται σε άτομα που διαθέτουν πολιτισμένο κοινωνικό υπόστρωμα και έχουν ευγενή αισθήματα και ψυχικές ευαισθησίες.

Του Κωνσταντίνου Ερρίπη, θεολόγου - Καρδιολόγου

- Το κινητό τηλέφωνο είναι μέσο προς εξυπηρέτηση και όχι προς επίδειξη.
- Σημειωτέον ότι είναι μία πρόοδος της επιστήμης τόσο σημαντική και τόσο αναπάντεχη, ώστε κανένα έργο επιστημονικής φαντασίας, καμμία προφητεία δεν το είχε προβλέψει.
- Οι κατ' ιδίαν συνομιλίες με τα κινητά τηλέφωνα δεν παρουσιάζουν προβλήματα ή επί το ορθότερο, έχουν τα ίδια προβλήματα με τη σταθερή τηλεφωνία.
- Οι συνομιλίες όμως με τα κινητά τηλέφωνα σε ανθρώπινο περιβάλλον πρέπει να έχουν τους αναγκαίους περιορισμούς, για να μην ενοχλούν τους συνανθρώπους μας.

Μερικά ευκολονόητα παραδείγματα

- Όταν ταξιδεύουμε με το μετρό, δεν πρέπει να συνομιλούμε συνεχώς σε όλη τη διάρκεια της διαδρομής ταλαιπωρούντες τους άλλους τρεις που κάθονται δίπλα και απέναντί μας.
- Το ίδιο ισχύει και όταν είμαστε όρθιοι, στιβαγμένοι ανάμεσα σε άλλους, είτε

αυτό λέγεται μέσο συγκοινωνίας είτε ουρά στην τράπεζα, κλπ.

Εάν βρισκόμαστε ανάμεσα σε λίγους ορθίους αποφεύγουμε να μιλάμε επί πολλήν ώρα, όταν κατά σύμπτωση μιλούν και άλλοι δύο τρείς ταυτόχρονα. Απαράδεκτη ... συναυλία.

- Εάν βρισκόμαστε σε συγκοινωνιακό μέσο ξένης χώρας και μιλάμε στο τηλέφωνο στη δική μας γλώσσα, τόσο το χειρότερο. Ενστικτωδώς ο ξενόγλωσσος το εκλαμβάνει σαν βαρβαρισμό.

- Όταν βρισκόμαστε μπροστά σε ταμείο (τράπεζας, σούπερ μάρκετ, κλπ), αποφεύγουμε να μιλάμε και ταυτόχρονα να πληρώνουμε.

- Είναι επικίνδυνο και δεν είναι πρόπον, την ώρα που ξεκινάμε με το αυτοκίνητό μας από το πάρκιν, εκείνη τη στιγμή να παίρνουμε τηλέφωνο. Φαινόμεστε στους γύρω μας πολύ φτηνοί για μια τέτοια επίδειξη!

- Όταν βαδίζουμε στο δρόμο και διαθέτουμε «μπλου-τουθ» ή κάτι παρόμοιο που μας επιτρέπει να συνομιλούμε χωρίς να έχουμε το ακουστικό στο αυτί, τότε θα πρέπει να συνομιλούμε σιγά και χωρίς χειρονομίες. Ένας που δεν έχει ιδιαίτερες γνώσεις επ' αυτών θα μας περάσει για τρελλούς!

- Όταν μιλάμε σέ βεράντα, μπαλκόνι, διάδρομο δημοσίου κτηρίου, καλό θα είναι να πηγαίνουμε σε μία άκρη. Οι διπλανοί μας θεωρούν ότι τους απειλούμε!

- Όταν βρίσκονται πλησίον μας άγνωστοι, τότε δεν χρησιμοποιούμε απρεπεΐς ή αστείες λέξεις (βρισιές, χαϊδευτικά, επιφωνήματα αστεία, κλπ). Μας χαρακτηρίζουν ανεξίτηλα!

- Όταν βρισκόμαστε σε παρέα και τύχει να μας παίρνουν απανωτά τηλέφωνα μη αναγκαία, τότε κλείνουμε για λίγο το τηλέφωνο.

- Ό,τι πιο αστείο, οι χειρονομίες τήν ώρα που τηλεφωνάμε. Αποκλείετε να τις δει εκείνος με τον οποίο συνομιλούμε. Στους λοιπούς μόνο γέλιο προκαλούν!

- Κλείνουμε τό κινητό τηλέφωνο:

Στους ιερούς ναούς, ακόμη και όταν είναι άδειοι από κόσμο.

Στους θαλάμους ασθενών στα νοσοκομεία, όταν πρόκειται για ολιγόλεπτη επίσκεψή μας.

Σε μουσεία, εκθέσεις, θέατρα, κλπ

Σε ομιλίες, συγκεντρώσεις, κλπ.

- Είναι άκομψο να ζητάμε να μας δώσει τον αριθμό του κινητού του ένας άγνωστος μας. Ας αρκεσθούμε στον αριθμό του σταθερού του.
- Εάν δεν είναι κάποιος οικείο πρόσωπο, είναι προτιμότερο να τον καλούμε στο σταθερό του πρώτα (εκτός εάν μας έχει δώσει μόνο τον αριθμό του κινητού του).
- Δεν χρειάζεται να δίνουμε τον αριθμό του κινητού μας σε κάποιον που γνωρίζουμε ότι θα μας ενοχλεί με το παραμικρό. Η μελλοντική αντίδρασή μας θα τον πληγώσει περισσότερο από την αρχική έμμεση άρνησή μας.
- Σε φίλους που αποφεύγουν να δώσουν τον αριθμό του κινητού ή και του σταθερού τους, δεν είμαστε υποχρεωμένοι να ανταποκρινόμαστε στα τηλεφωνήματά τους.
- Είναι άκομψο να είμαστε οι μόνοι καλωδιωμένοι ή με κολημμένα εξαρτήματα κινητών στ' ατιά μας σε μία παρέα. Είναι σαν να λειτουργούμε με μπαταρίες!
- Το να βρισκόμαστε σε παρέα και να παίζουμε μόνοι μας παιχνίδια με τό κινητό ή να ασχολούμεθα συνεχώς με αυτό, είναι ό,τι χειρότερο! Αν μη τι άλλο, εκλαμβάνεται ως ... παλιμπαιδισμός.

Υποσημείωση

Καμιά από τις ως άνω νουθεσίες δεν χρειάζεται σε άτομα που διαθέτουν πολιτισμένο κοινωνικό υπόστρωμα και έχουν ευγενή αισθήματα και ψυχικές ευαισθησίες.

Πηγή: synodoiporia.gr